BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PRIMLJENO 19.01.23
Organizaciona jedinica | Broj | Prilog | Vrijednost
US-03 | 13-1 | 391 | 20

Број: С1 3 У 039339 21 У
Сарајево, 5.1.2023. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Маиде Бикића, као чланова вијећа, уз судјеловање Енисе Имамовић, као записничара, у управном спору тужиоца „МТ МОДЕРНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ" д.о.о. Бања Лука, кога заступа пуномоћник Остоја Кременовић, адвокат из Бања Лука, улица Максима Горког 17А, против рјешења број: ЈН2-03-07-1-2992-8/20 од 03.12.2020. године, туженог Канцеларије за разматрање жалби БиХ, Мостар, ул. Вуковорска 10 б, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 5.1.2023. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем туженог, одбијена је као неоснована тужиочева жалба изјављена против Одлуке о избору најповољнијег понуђача, у поступку јавне набавке „банкарске опреме и резервних дијелова за потребе наплате цестарине број: 01-01.3-7250-10/20 од 07.10.2020.године", уговорног органа ЈП Аутоцесте ФБиХ д.о.о. Мостар. Ставом 2. и 3. одбијен је захтјев за накнаду трошкова састава жабе, као и за поврат накнаде за покретање жалбеног поступка.

Тужилац је против коначног рјешења поднио тужбу за покретање управног спора због погрешне примјене Закона о јавним набавкама БиХ, Закона управном поступку БиХ, повреде правила поступка и непотпуно или неправилно утврђеног чињеничног стања. Истиче да је уговорни орган погрешно оцјенио да је његова понуда неприхватљива, указујући да је у својој понуди доставио образац за цијену понуде који у свим елементима одговара захтјевима из тендерске документације, што значи да је цијена понуде припремљена

у складу са чланом 58. став 1. под ц) ЗЈН којим је прописано да понуда садржи цијену са свим елементима који је чине на начин прописан ТД. Сматра да тужена погрешно тумачи члан 17. Упутства, као и члан 68. став 3. Закон о јавним набавкама, сматрајући да уговорни орган није дужан тражити појашњење понуде иако се ради о очитој грешци, замјени понуђене цијене за двије ставке у обрасцу који није релевантан за предметни поступак јавне набавке.Слиједом наведеног предлаже да суд усвоји предметну тужбу и поништи оспорено рјешење те да надокнади трошкове овог управног спора.

У одговору на тужбу тужени је предложио да суд одбије тужбу као неосновану, остајући код разлога датих у образложењу оспореног акта.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ" број: 19/02 до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву пресуде, из сљедећих разлога:

Оспореним рјешењем туженог, одбијена је као неоснована тужиочева жалба изјављена против Одлуке о избору најповољнијег понуђача, у предметном поступку јавне набавке уз образложење да је тужени, је увидом у списе предмета, оцијенио да тужилац није доставио понуду у складу са условима прописаним у тендерском документу, будући да је понудио различите јединичне цијене за тражену робу, а да је уговорни орган изричито захтјевао да цијене буде идентичне.

Цијенећи правилност и законитост оспореног рјешења, овај суд је нашао да се коначна одлука заснива на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примјени закона.

Закон о јавним набавкама („Службени гласник БиХ"; број 39/14) је посебан материјално-правни пропис, којим се на посебан начин успоставља систем јавних набавки у БиХ, права, дужности и одговорности учесника у поступку и поступак контроле јавних набавки ради осигурања најефикаснијег кориштења јавних средстава, омогућавањем активне и правичне конкуренције међу потенцијалним добављачима, уз остваривање једнаког третмана, недискриминације и транспарентности. Ова основна начела морају бити водиља при свакој радњи коју учини уговорни орган као добављач, а на страни потенцијалних добављача је обавеза да у цјелости поштују постављене увјете који су објављени у јавном позиву. Стога је овај закон мјеродаван и у питању утврђивања правог стања ствари, изјашњавања о свим чињеницама и околностима, оцјене доказа, права на правна средства и судску заштиту. Ово надаље значи да тендерска документација и спецификација морају бити сачињене у складу са одредбама чланова 53. до 55. Закона о јавним набавкама и Упутством за припрему модела тендерске документације и понуда („Службени гласник БиХ", број: 90/14). Посебно се мора приликом припреме

тендерске документације поштовати принцип једнаког третмана и недискриминације понуђача. Чланом 57. став 1. прописано је да у поступку јавне набаве кандидат/понудилац придржава се захтјева и услова из тендерске документације, а чланом 68. став 4) тачка и) Закона о јавним набавкама прописано је да је уговорни орган дужан одбацити захтјев за учешће или понуду ако није потпуна и не испуњава захтјеве из тендерске документације.

Како то произилази из списа предмета, уговорни орган је прописао услове које понуђачи требају испунити, што је у складу са сврхом и предметом Закона о јавним набавкама, а то је да се извршење набавке и додјељивање уговора о јавној набавци, које врши уговорни орган обавља у складу са утврђеним поступцима и принципима утврђеним овим законом и да при томе уговорни орган предузме све мјере, како би се омогућила правична и активна конкуренција међу потенцијалним добављачима.

Надаље, уговорни орган је у тендерској документацији јасно прописао шта понуде треба да садржи, те је, између осталог, јасно прописао да понуђене јединичне цијене и попуст у појединачном уговору морају бити идентични са јединичним цијенама у оквирном споразуму. Како из тужиочеве понуде произилази да је понудио различите јединичне цијене у Анексу I и Анексу III, што је супротно прописаном услову из предметног тендерског документа, по оцјени овога вијећа, правилно је уговорни орган његову понуду одбацио као неквалификовану, будући да тужилац није поступио у складу са чланом 57. Закона, односно, није се придржавао постављених захтјева и услова из тендерске документације, па су се стекли услови за поступање у смислу члана 68. став 4) тачка и) Закона. Ово посебно из разлога што је Упуством за припрему модела тендерске документације и понуду, у члану 17, прописано да се јединична цијена ставке се сматра рачунском грешком, односно не може се исправљати, а управо је тужилац у својој понуди понудио различите јединичне цијене, па самим тим није било основа да га уговорни орган позове да ове податке из понуде исправи или допуни.

Оспорено рјешење, супротно наводима из тужбе, садржи све што је и прописано у одредби члана 200. став 2. Закона о управном поступку БиХ ("Службени гласник БиХ" број: 209/02 до 53/16), и то: изведене доказе и утврђено чињенично стање, разлоге који су били одлучујући при оцјени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтјева странака, разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на онакво рјешење како је дато у диспозитиву и правне прописе на основу којих је ријешена управна ствар. Образложење рјешења као такво, прихвата и ово вијеће, због чег аје примјеном одредбе члана 37. став 2. Закона о управним споровима БиХ, одлучено као у диспозитиву.

Како је тужба одбијена, тужиоцу не припадају потраживани трошкови управног спора, у складу са чланом 61. Закона о управним споровима БиХ("Службени гласник БиХ" број: 19/02 до 74/10).

ЗАПИСНИЧАР
Ениса Имамовић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
С У Д И Ј А

Давор Жилић